

ตะเคียนทอง

Hopea odorata Roxb.

ชื่ออื่น

ตะเคียน ตะเคียนใหญ่ (ภาคกลาง); จะเคียน (ภาคเหนือ); แคน (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ); ไพร (ลัวะ - เชียงใหม่); กะกี้ โกกี้ (กะเหรี่ยง - เชียงใหม่); จูเค้ โซเก (กะเหรี่ยง - กาญจนบุรี); จีองา (มลายู - นราธิวาส)

ชื่อสามัญ

Iron wood

ลักษณะทั่วไป

ไม้ต้น ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ไม้ผลัดใบ สูง 20 - 40 เมตร ลำต้นเปลาตรง เปลือกหนาสีน้ำตาล มีชั้นสีเหลืองเกาะตามเปลือก ทั่วไป ต้นเล็กเปลือกจะเรียบ แต่เมื่อเป็นต้นใหญ่เปลือกจะแตกเป็นสะเก็ด เรือนยอดเป็นพุ่มทึบกลมหรือรูปเจดีย์ต่ำ ๆ ใบ เป็นใบเดี่ยวออกสลับ รูปไข่แกมรูปหอกหรือรูปดาบ ท้องใบจะมีตุ่มคอมเมเชียเกลี้ยง ๆ อยู่ตามง่ามแขนงใบ ดอก ดอกเล็ก ออกเป็นช่อยาว ๆ ตามง่ามใบและปลายกิ่งกลิ่นหอมก้านดอกและกลีบรองกลีบดอกมีขนนุ่มกลีบดอก มีอย่างละ 5 กลีบโคนกลีบเชื่อมติดกัน ผล กลมหรือรูปไข่เกลี้ยงขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.6 เซนติเมตร ยาว 1 เซนติเมตร ปีกยาว หนึ่งคู่รูปใบพาย ปีกสั้นมีความยาวไม่เกินความยาวตัวผล

การกระจายตัวตามธรรมชาติ

กระจายตามป่าดิบแล้ง ป่าดิบชื้น และพื้นที่ชายน้ำของประเทศไทย

การใช้ประโยชน์

งานสมุนไพรรักษาโรค ไม้ใช้ในงานก่อสร้าง

ช่วงการออกดอก/สีดอก

ออกดอกช่วงเดือนมกราคม - มีนาคม ผลแก่ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน ให้ดอกสีขาวใจกลางดอกสีเหลือง